

Nr 12

Utlåtande i anledning av motioner angående statligt stöd för kombinerat jord- och skogsbruk, m. m.

Till jordbruksutskottet har hänvisats följande av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

dels de likalydande motionerna I: 199 av herr *Svanström m. fl.* och II: 260 av herr *Persson* i Heden *m. fl.* vari hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om så skyndsamt prövning av frågan om statligt kreditstöd till förvärv av fastigheter med uteslutande skogsmark, att förslag i ämnet kan föreläggas redan 1968 års höstriktsdag eller senast 1969 års vårriksdag,

dels de likalydande motionerna I: 439 av herr *Wikberg* och herr *Gustafsson, Nils-Eric*, och II: 542 av herrar *Nilsson* i Tvärålund och *Larsson* i Norderön vari hemställts att riksdagen måtte uttala att tillämpningen av rationaliseringskungörelsen må ske så, att vid prövningen av ansökningar om rationaliseringsstöd — särskilt beträffande Norrland och andra jämförbara bygder — det kombinerade jord- och skogsbruksföretaget skall bedömas som en enhet samt att bidrag till investeringskostnader vid kombinerade företag bör kunna lämnas när bidragsbeloppet skulle bli lägst 500 kr.,

dels motionen II: 904 av herrar *Gustavsson* i Alvesta och *Elmstedt* vari hemställts att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande av sådana tillämpningsföreskrifter, att statligt stöd till förvärv av brukningsenhet med både jordbruk och skogsbruk må kunna lämnas ifall antingen jordbruket kan beräknas bli så omfattande och effektivt att investeringen i denna del blir lönsam eller skogsarealen är av sådan omfattning att kraven på rationellt skogsbruk och ändamålsenligt utnyttjande av avkastningen blir tillgodosedda.

Utskottet har i den ordning § 46 riksdagsordningen föreskriver inhämtat yttrande över motionerna I: 199 och II: 260 från *skogspolitiska utredningen*. Se *Bilaga* till detta utlåtande.

Utskottet. Förevarande motioner behandlar frågan om utvidgning av den statliga stödgifningen till skogsbruk med eller utan kombination med jordbruk. Enligt motionerna I: 199 och II: 260 bör statligt kreditstöd utgå till familjeskogsbruk enligt samma regler som gäller för motsvarande jordbruksföretag. Motionärerna är medvetna om att frågan är föremål för skogs-

politiska utredningens prövning och att utredningen inte kan väntas slutföra sitt uppdrag i år. En skyndsam lösning av nu ifrågavarande delfråga anses emellertid angelägen. Denna föreslås därför få sådan förtur i utredningsarbetet att förslag i ämnet kan föreläggas riksdagen senast våren 1969.

Skogspolitiska utredningen har i remissutlåtande över det nu behandlade motionsparet framhållit att den har att framlägga förslag till utformning av den statliga skogspolitiken som helhet. Utformningen av eventuella statliga stödåtgärder är beroende härav, varför utredningen anser den av motionärerna föreslagna uppläggningsarbetet ej vara möjlig. Utskottet anser sig med hänsyn till vad utredningen sålunda anfört ej kunna tillstyrka bifall till motionerna.

I övriga här behandlade motioner, I: 439 och II: 542 samt II: 904, föreslås vissa ändringar i bestämmelserna för det statliga rationaliseringsstödet till kombinerade jord- och skogsbruk. Dessa bestämmelser har utfärdats på grundval av riksdagens beslut förra året om riktlinjer för jordbrukspolitiken. Enligt direktiven för nyssnämnda utredning skall denna bl. a. söka bilda sig en uppfattning om vilken storlek och form hos de skogliga behandlingsytorna som fordras för att ett rationellt skogsbruk skall kunna drivas. Härvid bör utredningen ta hänsyn till de skilda driftsformer som kan komma i fråga inom storskogsbruket och ett med jordbruk kombinerat skogsbruk. Enligt direktiven är det också angeläget att utredningen överväger hur en skogsbruksenhet bör vara beskaffad för att under olika betingelser medge rationell drift. Därvid har utredningen särskilt att belysa kraven på en fristående skogsbruksfastighet. Vid sina överväganden om grunderna för statligt stöd skall utredningen uppmärksamma att starka betänkligheter möter mot stödformer som är att betrakta som subventionering. Stödet skall därför främst avse att stimulera enskilda skogsägare att utföra ur samhällets synpunkt angelägna åtgärder av sådan omfattning att de annars inte skulle komma till stånd. Med beaktande härav bör utredningen överväga frågan om statligt kreditstöd i vissa fall till förvärv m. m. av särskilda skogsbruksfastigheter.

Med hänsyn härtill och med beaktande av vad nu anförts har utskottet inte funnit skäl till ändrat ståndpunktstagande i fråga om berörda grunder för statligt stöd och förordar följaktligen att motionerna lämnas utan åtgärd.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa

att riksdagen lämnar motionerna I: 199 och II: 260, I: 439 och II: 542 samt II: 904 utan åtgärd.

Stockholm den 19 mars 1968

På jordbruksutskottets vägnar:

NILS G. HANSSON

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit

från första kammaren: herrar Mossberger (s), Lage Svedberg (s)*, Carl Eskilsson (h), Skårman (fp), Magnusson (s)*, Augustsson (s), Karl-Erik Eriksson (fp)*, Manne Olsson (s), Wikberg (cp) och Hübinette (h)*;

från andra kammaren: herrar Hansson i Skegrie (cp), Lindström (s)*, fru Lindskog (s), herrar Eliasson i Moholm (h)*, Johanson i Västervik (s)*, Persson i Skånninge (s)*, Jonasson (cp), Lundmark (s), Berndtsson (fp) och Åberg (fp).

* Ej närvarande vid justeringen.

Yttrande över motionerna I:199 och II:260**Skogspolitiska utredningen (4/3 1968)**

Skogspolitiska utredningen finner den av motionärerna föreslagna upp-läggningen av dess arbete ej vara möjlig att genomföra och anför:

Enligt direktiven skall skogspolitiska utredningen bl. a. söka bilda sig en uppfattning om vilken storlek och form hos de skogliga behandlingsytorna som fordras för att ett rationellt skogsbruk skall kunna drivas. Härvid bör hänsyn tas till de skilda driftsformer som kan komma i fråga inom stor-skogsbruket och ett med jordbruk kombinerat skogsbruk. Det är också ange-läget att utredningen överväger hur en skogsbruksenhet bör vara beskaffad för att under olika betingelser medge rationell drift. Därvid har utredning-en särskilt att belysa kraven på en fristående skogsbruksfastighet.

Vid sina överväganden om grunderna för statligt stöd bör utredningen uppmärksamma att starka betänkligheter möter mot stödformer som är att betrakta som subventionering. Stödet bör därför främst avse att stimulera enskilda skogsägare att utföra ur samhällets synpunkt angelägna åtgärder av sådan omfattning att de annars inte skulle komma till stånd. Med beak-tande härav bör frågan om statligt kreditstöd i vissa fall till förvärv m. m. av särskilda skogsbruksfastigheter övervägas.

Såsom framgår av denna redovisning av direktiven för utredningen, skul-le dess arbete förryckas avsevärt om en delfråga inom skogspolitiken, så-som den i motionerna avsedda, skulle behandlas med förtur. Utredningen har att framlägga förslag till utformning av den statliga skogspolitiken som helhet. Dess överväganden härom har självfallet avgörande betydelse även för hur eventuella statliga stödåtgärder skall utformas och inriktas. Mot bakgrund härav finner utredningen den av motionärerna förslagna upp-läggningen av dess arbete ej vara möjlig att genomföra.